

Dosar nr. 3r-182/23
2-23066208-01-3r-14072023

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Negru, I. Dutca, Ec. Palanciuc)

DECIZIE

25 octombrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Complet de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând recursul depus de Nicolae Zanevici,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de Nicolae Zanevici împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț
Procuratura Generală, privind anularea actului administrativ,
împotriva încheierii din 13 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Nicolae Zanevici,

c o n s t a t ă :

La data de 06 mai 2023, prin intermediul poștei electronice, Nicolae Zanevici a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor,
prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23
din 06 aprilie 2023, prin care s-a încheiat prin nerealizare concursul anunțat prin
hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2022 din 17 iunie 2022 pentru
suplinirea funcției vacante de procuror-șef al Secției analiză criminologică și inițiative
legislative a Procuraturii Generale și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de
a desemna învingător al concursului menționat pe Zanevici Nicolae, obligarea
Consiliului Superior al Procurorilor să propună Procurorului General numirea
reclamantului în funcția de procuror-șef al Secției analiză criminologică și inițiative
legislative a Procuraturii Generale pentru un mandat de 5 ani.

Prin încheierea din 13 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat
inadmisibilă acțiunea înaintată de Nicolae Zanevici (f.d. 51-58).

La data de 04 iulie 2023, prin intermediul poștei electronice, Nicolae Zanevici a
depus recurs împotriva încheierii din 13 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a solicitat admiterea cererii de recurs, anularea încheierii, cu trimiterea dosarului la
Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea fondului cauzei.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că prin hotărârea nr. 1-114/2022 din
17 iunie 2022, Consiliului Superior al Procurorilor a anunțat concurs pentru mai multe
funcții vacante de procurori conducători, inclusiv funcția de procuror-șef al Secției

analiză criminologică și inițiative legislative a Procuraturii Generale. Respectiv, la 26 iunie 2023 a promovat evaluarea la Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor, acumulând un punctaj total de 152,2 puncte, el fiind unicul candidat care a participat pentru suplinirea funcției nominalizate. La ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 06 aprilie 2023, urmare a interviului la care a fost supus, a fost emisă Hotărârea prin care concursul pentru suplinirea funcției de procuror-șef al Secției analiză criminologică și Procuraturii Generale s-a încheiat prin nerealizarea numărului necesar de voturi.

Recurentul a notat că, legea nu prevede opțiunea de a încheia concursul prin nerealizare, or nerealizarea concursului poate surveni în cazul în care la concurs nu s-a înscris nici un candidat, sau toți candidații care s-au înscris au fost excluși din concurs. Mai mult, în mai multe cazuri similare, când la concurs au participat doar câte un singur candidat, Consiliul Superior al Procurorilor i-a desemnat în calitate de învingători ai concursurilor, prin urmare a considerat că a fost discriminat în coraport cu alți colegi.

Recurentul a subliniat că Consiliul Superior al Procurorilor a omis să-și motiveze hotărârea contrar art. 31 al Codului administrativ.

Referitor la dreptul discreționar al Consiliului Superior al Procurorilor, recurentul a menționat că acesta a fost utilizat în mod arbitrar, contrar prevederilor art. 16 și 137 din Codul administrativ.

Recurentul a notat că contrar celor expuse, la 13 iunie 2023, Curtea de Apel Chișinău a declarat acțiunea ca fiind inadmisibilă, motivând, în principal, că hotărârea contestată Superior al Procurorilor nr. 1-65/2023 din 06.04.2023 este apreciată ca fiind operațiune administrativă. Aprecie care este arbitrară și este contrară poziției autorității publice, care expres a indicat despre dreptul de a fi contestată în procedura contenciosului administrativ.

Mai mult, în încheierea recurată, eronat s-a menționat faptul că reclamantul nu a revendicat un drept vătămat sau libertate stabilită de lege, or, în pct. 12 și 13 din cererea de chemare în judecată a fost dezvoltat subiectul respectiv.

La data de 22 septembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, Nicolae Zanevici a depus supliment la cererea de recurs împotriva încheierii din 13 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în care a invocat prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor, art. 5 slin. (5) din Legea cu privire la actele normative nr. 100/2017 (f.d.79-81).

Conform art. 241 alin. (1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Iar, în conformitate cu art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat încheierea contestată la 13 iunie 2023, fiind notificată recurentului la data de 19 iunie 2023, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f.d. 59).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că Nicolae Zanevici s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor

la articolul 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

Prin prisma art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

La data de 14 iulie 2023 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Procurorilor și Procuraturii Generale copia recursului depus de Nicolae Zanevici împotriva încheierii din 13 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 70).

Respectiv, la data de 21 iulie 2023, prin intermediul poștei electronice, Consiliul Superior al Procurorilor a depus referință la recursul lui Nicolae Zanevici, prin care a solicitat respingerea acestuia (f.d.72-78).

Studiind actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Nicolae Zanevici împotriva încheierii din 13 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi admis, cu anularea încheierii contestate și restituirea cauzei Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

Actele cauzei denotă că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023 s-a încheiat prin nerealizare concursul pentru ocuparea funcției de procuror – șef al Secției analiză criminologică și inițiative a Procuraturii Generale, anunțat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2022 din 17 iunie 2022.

La data de 06 mai 2023, prin intermediul poștei electronice, Nicolae Zanevici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023.

Prin încheierea din 13 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Nicolae Zanevici.

În conformitate cu art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 6 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor

juridice de drept public.

Prevederile art. 15 din Codul administrativ stabilesc că, operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Articolul 17 al Codului administrativ prevede că, drept vătămât este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Ținând cont de faptul că, o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, ci trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține la caz și prevederile art. 20 din Codul administrativ, potrivit cărora dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămât de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Reieșind din prevederile art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În conformitate cu art. 207 alin. (1) al Codului administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Potrivit art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Curtea de Apel Chișinău corect a stabilit că obiectul acțiunii în contencios administrativ intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Zanevici îl constituie hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023, prin care s-a încheiat prin nerealizare concursul pentru ocuparea funcției de procuror – șef al Secției analiză criminologică și inițiative a Procuraturii Generale, anunțat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2022 din 17 iunie 2022, însă eronat a stabilit că hotărârea contestată nu reprezintă un act administrativ individual, în sensul

art. 10 din Codul administrativ, ci reprezintă operațiune administrativă, în sensul art. 15 din Codul administrativ.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că operațiunile administrative sunt acțiuni realizate de autoritățile administrației publice și de funcționarii acestora prin care se ajunge la adoptarea, emiterea sau la aplicarea actelor administrative, fie pentru realizarea puterilor respective, fie pentru emiterea unor acte administrative.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că trăsăturile principale ale faptelor juridice materiale și ale operațiunilor administrative sunt că ele nu concretizează o manifestare de voință, deci sunt forme concrete, materiale, prin care se acționează asupra realității existente; faptele materiale și operațiunile administrative au ca trăsătură dominantă scopul pentru care se realizează, și care poate consta în mijlocirea emiterii (adoptării) actelor administrative, determinând și condiționând validitatea, emiterea, sau acest scop poate consta în realizarea celui alt obiectiv al administrației - executarea legii.

Operațiunile administrative pot interveni în diferite faze ale procesului de elaborare și de executare a actelor administrative – în faza pregătirii, emiterii, executării actului administrativ și în cea a controlului executării.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că faptele și operațiunile administrative nu pot face obiectul acțiunii în contencios administrativ, în scopul verificării legalității lor. Legea recunoaște ca obiect al acțiunii doar actul administrativ și nesoluționarea unei cereri în termenul prescris.

În conformitate cu art. 78 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

În sensul celor relatate, în sensul condițiilor prevăzute de lege ce urmează a fi întrunite de către un act juridic administrativ pentru a produce efecte juridice, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-65/23 din 06 aprilie 2023 reprezintă o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiat argumentul recurentului, precum că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023 reprezintă o manifestare exteriorizată a activității administrative desfășurate de Consiliul Superior al Procurorilor, respectiv acest fapt îi oferă calitatea de act administrativ, or aceasta produce efecte juridice pentru persoanele din exteriorul procedurii administrative și în consecință poate fi controlată pe calea acțiunii directe în contencios administrativ.

Or, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023 reprezintă actul final în cadrul procedurii administrative inițiate prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2022 din 17 iunie 2022, prin care a fost anunțat concursul pentru ocuparea funcției de procuror – șef al Secției analiză criminologică și inițiative a Procuraturii Generale.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești constituie o prerogativă exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea

unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-l utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că Curtea de Apel Chișinău eronat a stabilit că acțiunea înaintată de Nicolae Zanevici, nu trece testul admisibilității acțiunii din considerentul că reclamantul nu a demonstrat propriul drept vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Sub acest aspect, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că prevederile articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ urmează a fi aplicate în corespundere cu dispozițiile articolelor 17, 20, 39 și 189 din Codul administrativ.

Din coroborarea normelor enunțate rezultă că revendicarea dreptului propriu este una din condițiile fundamentale, pentru ca acțiunea în contencios administrativ să treacă testul admisibilității.

Această concluzie rezultă și din dispozițiile articolelor 3 și 39 alin. (2) din Codul administrativ, care în esență stipulează că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică, în sensul articolului 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.

Așadar, normele legale citate supra interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiutorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni în contencios administrativ prevăzute la articolul 206 alin. (1) din Codul administrativ evocă pentru admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, deoarece expresiile utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că în cazul în care, o anumită persoană își manifestă dezacordul cu rezultatele activității administrative, sau a procedurii administrative, aceasta este în drept să-și apere drepturile sale prin intentarea unei acțiuni în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, din cererea de chemare în judecată, distinge că reclamantul a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023, prin care s-a încheiat prin nerealizare concursul pentru ocuparea funcției de procuror – șef al Secției analiză criminologică și inițiative a Procuraturii Generale, la care a participat nemijlocit reclamantul.

Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că Curtea de Apel Chișinău eronat a stabilit că acțiunea înaintată de Nicolae Zanevici, nu trece testul admisibilității acțiunii din considerentul că reclamantul nu a demonstrat propriul drept vătămat în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Astfel, studiind cererea de chemare în judecată, precum și cererea de recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că reclamantul Nicolae Zanevici a invocat vătămarea unui drept subiectiv propriu prin activitatea

administrativă, *in concreto*, prin emiterea hotărârii hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023, și anume a indicat că prin hotărârea emisă a fost afectat în drepturi și interese legitime, deoarece orice procuror are dreptul să fie promovat atunci când întrunește condițiile prevăzute de lege și de actele normative subordonate legii, iar acțiunile abuzive ale Consiliului Superior al Procurorilor i-au afectat și dreptul de proprietate, deoarece salariul de funcție a procurorului-șef de Secție este mai mare decât salariul de funcție pe care îl are la moment.

Or, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023, s-a încheiat prin nerealizare concursul pentru ocuparea funcției de procuror – șef al Secției analiză criminologică și inițiative a Procuraturii Generale, la care a participat nemijlocit Nicolae Zanevici.

La acest capitol, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că revendicarea dreptului trebuie să fie dedusă din memoriul cererii de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, or, sintagmele utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse drepturile prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare *actio popularis*. De altfel, circumstanțe ce au fost respectate de către Nicolae Zanevici, care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție deduce că prima instanță neîntemeiat a conchis că pretențiile formulate de Nicolae Zanevici în cererea de chemare în judecată, nu pot fi considerate ca drept subiectiv propriu lezat, prin prisma normelor Codului administrativ, iar drept consecință nu afectează personal reclamantul.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță eronat a ajuns la concluzia de a declara inadmisibilă, în temeiul articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ depusă de Nicolae Zanevici.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că potrivit art. 79 alin. (1) al Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

Potrivit punctului 7.13 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate în temeiul legii.

Conform art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii acțiunii, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că însăși Consiliul Superior al Procurorilor a indicat în dispozitivul hotărârii Consiliului

Superior al Procurorilor nr. 165/23 din 06 aprilie 2023, că aceasta poate fi atacată cu acțiune în contencios administrativ în termen de 30 zile la Curtea de Apel Chișinău.

Ca urmare, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Luând în considerare cele expuse, instanța de recurs concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt întemeiate, fapt pentru care recursul depus de Nicolae Zanevici urmează a fi admis cu anularea încheierii primei instanțe și restituirea cauzei Curții de Apel Chișinău.

În circumstanțele descrise, instanța de recurs reține că soluția adoptată de prima instanță, prin încheierea recurată privind declararea inadmisibilă a acțiunii depuse de Nicolae Zanevici nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că soluția Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Nicolae Zanevici și a anula încheierea, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Chișinău.

Conform art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul depus de Nicolae Zanevici.

Se anulează încheierea din 13 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Zanevici împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală privind anularea actului administrativ și se restituie cauza Curții de Apel Chișinău pentru examinare.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc